

20 AASTAT

ADELAIDE EESTI TÄIENDUSKOOL

1950 - 1970

ADELAIDE EESTI TÄIENDUSKOOLI VÄLJAANNE

DETSEMBER 1970.

Adelaide'i Eesti Seltsi Täienduskool oma 20. aastapäeva tähistades võib tagasi vaadata sellele ajajärgule meie noorsookasvatuses võõrsil kui ühele tulemusrikkale perioodile. Selle 20. aasta vältel on Täienduskool aidanud välja kujundada elujõulise teise generatsiooni paguluses, milline koosneb eesti keelt rääkivaist, oma isade maad tundvaist ning Eesti kultuuri ja traditsioone hindavaist eesti noortest.

Enamus neid noori, keda praegu näeme aktiivselt osa võtmas meie rahvuslikest üritustest, olgu see siis skautlike noortena, rahvatantsijate ja sportlaste ridades või isegi näitekunsti harrastades, on oma varasemal eluaastail Täienduskooli õpilaste hulka kuulunud.

Tervet Austraaliat hõlmavail eestlaste ühisüritustel on need noored väärikalt meie rahvusgruppi esindanud.

Täienduskool oma väheste õppetundidega ei oleks üksi neid

Täienduskool oma väheste õppetundidega ei oleks üksi neid tulemusi saavutanud, vanemate ning teiste organisatsioonide abi ja koostöö on olnud asendamatuks lisapanuseks.

Julgustavaks tõsiasjaks ning inspiratsiooniks neile, kellele meie noorsoo eestlasiks säilitamine südamelähedane, on meie Täienduskooli elujõulisus pärast 26. aastat paguluses. Samal ajal kui vanem generatsioon näitab esimesi passiivsuse tundemärke, töötab Täienduskool aktiivsemalt kui oma algaastail.

Meie väikene ühiskond vajab neid eesti noori, kes meie ideid, traditsioone ning tööd edasi kannavad, rohkem kui nemad vajavad meid. Meie ei vaja neid üksnes ühiskonna säästmiseks, vaid vajame neid ka iga üksiku eesti kodu säilitamiseks.

Adelaide'i Eesti Seltsi juhatus kasutab A.E.S. Täienduskooli 20. aastapäeva juubeli albumi näol antud võimalust, et tänada kõiki kaasmaalasi, kes viimase 20. aasta jooksul Täienduskooli õpetajaskonna ridades on meie eesti noori rahvuslikule meelsusele ning kauni eesti keele valdamisele juhtinud.

Loodame, et eestlastele omane uhkus, visadus, kohusetunne ning võõra võimu trotsimine meile kauaks veel tublide eesti noorte järelkasvu tagab.

H. LOMP

A.E. Seltsi Esimees.

M ä l e s t u s i

Adelaide'i Eesti Täienduskoolist

1949 - 1955

1. Kooli algus ja õpetajad.

Adelaide'i Eesti Täienduskoolil oli kaks algrakku:-

- a) 1949/1950 a. koolide suvevaheajal korraldas õpetaja Mall Veer Woodside'i immigratsioonilaagris (24 miili eemal Adelaide'ist) omas toas (7 m²) õpetust laagris elavatele eesti lastele. Õpetus toimus igal argipäeval kogu koolivaheaja jooksul, 7 nädalat.

Osavõtjaid oli 12 last, vanuses 6 - 11 a. Igal hommikul kogunesid kõik lapsed, et õppida eesti keele lugemist, õigekirja ja laulu, kuni lõunani. 2-3 korda nädalas tulid kolm vanemat õpilast ka peale lõunat tutvuma eesti maateaduse ja ajalooaga.

Õpilased istusid õpetaja voodi äärtel ja põrandal. Väljas oli küll avar ruum, kuid ilm oli liig palav väljas töötamiseks. Raamatud olid õpetaja omad. Paaril lapsel olid ka omad aabitsad - lugemikud. Kirjalik töö seisis õigekirja ja grammatika harjutusis. Vanemad õpilased joonistasid eesti maakaarte.

Lapsed võtsid õpetusest huviga osa, välja arvatud paar päris pisi-kest, kellel eesti keele lugemine ja kõneleminegi vaeva tegi. Viimaseid töid vanemad kooli. Suuremad õpilased tulid õppima omal soovil ning õppisid hoolega.

Niipalju kui mäletan, olid õpilasiks järgmised lapsed: Katrin ja Piret Saral, Anne Allase, Tõnu, Jüri ja Kai Laanekõrb, Krista, ja Kalle Lasn, Helga Nüüd, Ilma Kolk, Anu Kuningas ja Peeter Kopli.

Kui veebruaris töö austraalia koolis algas, katkes täienduskooli töö. Kuid kuna M. Veer Woodside'i laagri koolis õpetajana töötas, püsis sääl õppivate lastega kontakt edasi. Suuremad tütarlapsed tulid talvelgi näpunäiteid otsima, eriti eesti käsitöö alal.

1950/1951 suvevaheajal kordus täienduskooli õpetus endistes tingimustes, ainult lühemaks ajaks (4 nädalat). Osavõtjaid 9 last.

- b) Juunis 1950.a. alustas Adelaide's õpetaja Oie Haas eesti täienduskooli, samuti oma väikeses üüritoas. Lapsi kogunes 12, vanuses 7 - 12 a. Õpetus toimus igal laupäeva pealelõunal. Õpiti eesti keele lugemist, õigekirja, grammatikat ja eesti laulu. Töö kestis detsembrini.

1951. a. võttis Adelaide Eesti Selts täienduskooli hooldamise enesele, üürides koolile ruumi õppetundide jaoks ja makstes õpetajatele sõiduraha. Kool alustas korrapärast tegevust 1. aprillil 1951.a., koondudes õppetööks igal teisel laupäeval.

Woodside'ist linna siirdunud eesti lapsed hakkasid osa võtma Adelaide'i täienduskoolist. Kui õpilaste arv juba 20-ni kasvas ja pr. Õ. Haasil üksi õpetamine raskeks läks (arvestades asjaolu, et õpilased oma tasemelt hulk rühmi moodustasid), palus A.E.S.'i juhatus õpetaja M.Veeri laupäeviti täienduskooli tundideks Adelaide'i sõita.

1951. a. augustist peale hakkas kool järjekindlalt kahe õpetajaga töötama. 1952.a, lõpul loobus õpetaja Õ.Haas kooli tööst ajapuudusel. Jaanuaris 1953 algas tööd teise õpetajana Hilda Hennoste.

Nii pr. Haas kui ka pr. Hennoste töötasid õpetajatena Austraalia koolides, M.Veer jätkas tööd Woodside'i koolis. Õ.Haas ja M.Veer olid Tartu Ülikooli filosoofia teaduskonna lõpetanud, H.Hennoste Tallinna Pedagoogiumi. Kõik kolm olid Eestis ja Saksamaal eesti koolides töötanud.

2. Kooli ruumid ja varustus.

1951.a. oli AETK-lil kasutada Adelaide YWCA keldris väike tuba. Ruum oli kitsas, akendeta. Mööbluks kaks ping-pongi lauda ja pikad pingid. Mõlemad õpetajad töötasid samas ruumis. Õhukese vaheseina taga töötas mingi täiskasvanute grupp inglise keelt õppides. See-tõttu pidi täienduskooli tunde poolisõnal pidada. Mingit mängu ega laulu ei tohtinud lastele lubada. Jõululaulude õppimiseks lubati vahel YWCA saali kasutada, ka sääl ainult vaikse käitumise tingimusel. YWCA-s töötades oli päris "põrandaaluse" kooli tunne.

1952.a. lõpul õnnestus A.E. Seitsil üürida ruume ühe austraalia luteri kiriku juures. Ruumid koosnesid ühest suurest, kuid pimedavõitu ruumist ning väikesist laudonnikesist (mis olid kohaliku pühapäevakooli jaoks püstitatud). Mööbluks olid pukklaud ja pikad pingid. Ruumid ei olnud nägusad, kuid selle eest olime täiesti iseseisvad ja vabad igaks tegevuseks, kaasa arvatud mängud õues vahetundidel. Suurt ruumi sai ka köölipidude korraldamiseks kasutada.

Käsiraamatud ja Eesti seinakaart olid õpetajatel. Mõnel õpilasel oli lugemikke. Teiste ainete jaoks kasutasid õpetajad masinal kirjutatud konspekte ja harjutuslehti. Õpilaste kasutamiseks oli muretsetud väike laenuraamatukogu (42 köidet 1954.a.), mida lapsed kodus lugemiseks kasutasid.

3. Kooli õppekava ja tööviis.

Kool töötas igal teisel laupäeval kl. 13.45 - 16.45. Kooli tulles kogunesid kõik lapsed ühte ruumi ning alustasid, ringi seistes, tööd lauluga. Seejärel jagunesid lapsed kahte ossa: a) vanem ja keskmine rühm, ning b) noorem rühm. Emakeele oskuse poolest moodustasid lapsed enamgi rühmi ning said tööd individuaalselt vastavalt edasijõudmisele.

Noorem rühm õppis eesti keelt, eesti kodulugu ning eesti laulu, viimast ka ringmängudega sidudes.

Vanemad rühmad õppisid eesti keelt (lugemine, õigekiri, grammatika, kirjandus ja rahvaluule), eesti laulu (2-he ja 3-me häälselt), eesti maateadust ja eesti ajalugu. Pr. Haas ning hiljem pr. Hennoste õpetasid emakeelt, M.Veer kõiki teisi aineid.

Emakeele lugemisõpetuseks oli hea hulk raamatuid, kuid pea iga õpilase jaoks isesugune lugemik. Kellel raamat puudus, laenas selle õpetajailt. Kuna koolipäevad harva aset leidsid, oli noorema rühma lugemisõpetusega raskusi. Ainult sääli kus lapsi kodus järele aidati, oli neil hea edu. Vanemates rühmades lugemisega raskusi polnud, sest õpilased lugesid palju kodus. Siiski ka nooremate laste juures tuli kooli mõju ilmsiks. 1954.a. paiku tulid 6-8 aastased lapsed kooli eesti keele lugemist üldse mõistmata, lugesid veerides, hääldasid inglisekeelsest. Kuid juba pool aastat hiljem hakkasid nad rahuldavalt lugema.

Lihtsam oli õigekirja ja grammatikat õpetada õpetaja poolt koostatud harjutuste varal. Hilisemal aastail olid abiks Kiri-Kooli vihud.

Laulu õpetamiseks oli õpetajail hea hulk eesti laulukogumikke. Lauldi & capella, õpetajad laulsid madalamaid hääli õpilastega kaasa.

Koduloos õppisid väikesed tundma (pildimaterjali ja jutustuste põhjal) eesti loomi, taimi, vilju, aastaaegu, rahvapruuke jne.

Maateaduse ja ajaloo alal õpilastel raamatuid polnud, kuid õpetajail olid tõhusad käsiraamatud mille põhjal õpetaja koostas konspektid, kaardid ja diagrammid. Allikmaterjali nappuse pärast õpilased iseseisvat uuringtööd teha ei saanud. Aine esitati suuliselt, näidates ka õige palju pildimaterjali. Kodutööks said õpilased konspektid ümberkirjutamiseks ja illustreerimiseks, kaardid joonistamiseks ning tabelid ja diagrammid koostamiseks. Hilisematel aastatel oli õpilastesse juba imbutunud austraalia kooli passiivne vaim, nii puuduski neil isetegevuse tung; materjali ümberkirjutamine oli neile ainus tuttav töö, see soodustas vähemalt mäletööd. Iga tunni alguses korraldati ainet küsimuste varal, vahel esitati ka kirjalikke teste.

4. Õpilased.

Õpilaste arv kasvas pikkamööda. 1954. aastal oli neid juba 34. Vanus oli 6-13 a. Mingil põhjusel kujunes AETK õpilaste juures traditsiooniks täienduskoolist lahkuda niipea kui nad austraalia keskkooli jõudsid (8.kl.). Vabanduseks oli ajapuudus. Kuna läti täienduskoolil (mis muide samades ruumides teistellapäevadel töötas) ka keskkooli osa oli, poleks edasiõppimine vist võimatu olnud. Enamik õpilasi käis koolis mitu aastat. Üksikud õpilased jäid vaid üheks aastaks kooli. Keskmiselt käisid nad 3 aastat täienduskoolis, üksikud ka 5-6 aastat. Õpilastele, kes olid teatava arvu aastaid hoolsalt koolis töötanud anti tunnistus. Tundidest puudumist esines harva.

Esimesil täienduskooli aastail oli enamik õpilasi eesti pagulaskoolis käinud. Nad olid loomult erinevad hilisemaist õpilasist, kes olid austraalia koolides hariduskäiku alustanud. Esimeste aastate õpilased õppisid suure õhina ja huviga, neil oli küllaltki algatusvõimet, huumorigi, nad olid väga elavad. Hilisemate aastate õpilased olid vaiksed, kuulekad, kuid äärmiselt passiivsed õppetöös (kuigi elavad mängudes). Nad tegid ainult seda, mida õpetaja neile tööks määras.

Täienduskooli koor. Jõulud 1957.

Klaveril saadab pr. V. Kukk

Õpilased esinemas. Jõulud 1958.

Mikrofoni ees Helen Kald.

Kuid ka hilisemate aastate õpilased käisid täienduskoolis heameelega. Tõmbejõuks neile ei olnud niivõrd õppimine kui kokkusaamine teiste lastega. Teiste õpilastega juteldes ja mängides õppisid lapsed eesti kõnekeelt enamgi kui tundides. Noorematele lastele oli 1954-55.a. eesti keel juba võõrkeeleks, mille õppimine tunnis pinget nõudis. Sellele vaatamata oli täienduskooli töö kogu aeg kantud rõõmsast vaimust.

5. Kooli ettekanded.

1951-1955.a. täienduskooli õpilased täitsid kõikide A.E.Seltsi emadepäevade ja jõuluõhtute kava.

Emadepäevade kava koosnes peamiselt deklamatsioonidest ja lauludest. 1953. aastal oli kavas ka pisike näidend "Põuataat ja lilleotsijad". Kava lõpul lapsed kinnitasid emade rinda lillekimpe.

Jõuluõhtute kava algas alati vaimuliku osaga. Järgnesid deklamatsioonid ja koorilaulud. Mõnel aastal esinesid ka täiskasvanud sooloettekannetega. Kava lõppes väikese näidendiga, õpilaste poolt ettekantuna. Siis astus jõuluvana sisse kinke jagama.

1952.a. jõuluõhtul kanti ette väike dramatiseering "Kadakas", muinasjutu alusel. Kõneosi oli selles ainult jutustajal, kadakal (Katrin Saral) ja haldjal. Teiste osaliste (puud, röövel, kitsed, tuul) tegevus seisnes elavast pantomiimist ja häälte imitatsioonist (linnulaul, puudekohin jne.). Laste innukas osavõtt tegi lihtsast palast muheda ettekande.

1953.a. jõuluõhtul kanti ette "Jõulud kodus", samanimelise J.Parijõe jutustuse dramatiseering. Peaosalistes (Joosep - Piret Saral, Jaan - Rein Mere, Vanaema - Katrin Saral, Isa - Rain Leepere, Ema - Tiiu Põlusaar) olid oma pikad kõneosad hästi ära õppinud. Samuti kõrvaltegelased (hulk tütarlapsi, Sule ema, ning lõpustseenis unenäohaldjad) elasid hästi sisse oma osadesse. Lava oli küll väga primitiivne, kuid laste väga elav ja loomulik mäng pani selle asjaolu unustama. Näidendisse oli ka hulk jõululaule põimitud (mida koor lava taga toetas). Nii kujunes õhtu päris meeleolukaks.

1954.a. jõuluõhtul kanti ette Kitsbergi "Libahundi" esimene vaatus. (Peategelased: ema - Maie Talmel; Mann - Anu Kuningas, Margus - Ilmar-Meos). Ettekande peameesmärk oli lastele eesti kirjanduse paremiku tutvustada. Kuid ka täiskasvanud nautisid ettekannet.

Näidendite harjutamise aeg (milleks koguneti ka lisapäevil koolipäevade vahel) oli täienduskooli elus kõige elavam aeg. Lapsed võtsid näidendite eetevalmistamisest suure vaimustusega osa. Ka need, kes osi ei saanud, püüdsid jõudumööda lavataguseid ülesandeid sooritada. Ning harjutuste ajal muutusid õpilased nii üksteisele kui ka õpetajaile väga lähedasiks.

Kostüümide valmistamisel aitasid lastevanemad palju kaasa. Samuti valmistasid nad pidude lõpul rikkaliku söögilaua. Lastevanemate huvist olenes üldse palju laste osavõtt täienduskoolist ning nende edukus õppimisel.

Tõhusat eesti kasvatust andsid Adelaide'is organisatsioonid, mis täienduskooliga seotud ei olnud, kuid millest paljud õpilased osa võtsid. Nimelt eesti skaudid ja gaidid. Need töötasid kogenenud juhtide abil. Õpilased võtsid neist osa kohe peale täienduskoolist lahkumist. Need organisatsioonid arendasid hästi eesti kõnekeelet oskust, sest nende koondustel pidi, trahvikartusel, ainult eesti keelt kõnelema. Seal arenes noorte kokkukuuluvuse tunne mis ka täienduskooli tööd kergendas.

1955.a. pidi M.Veer A.E. Täienduskooli tööst loobuma, sest Lõuna-Austraalia koolivalitsus paigutas ta ümber Naracoorte'i kooli juurde (250 miili Adelaide'ist). Ta lahkus tänutundega kõikide Adelaide eestlaste vastu, kes täienduskooli tööd aitasid; ning kahetsustundega loobudes huvitavast, vaimuvärskendavast tööst eesti noortega.

MALL VEER.

ADELAIDE EESTI TÄIENDUSKOOI ALGUSEST.

Adelaide Eesti Täienduskooli algpäevadest ei ole säilinud kirjallikke andmeid. Püüan siinjuures meelde tuletada ja kirja panna mälestusi kooli asutamisest ja esimestest tööaastatest.

1950. aastal olin aasta varem asutatud Adelaide Eesti Seltsi, selleaegse nimega Lõuna-Austraalia Eestlaste Koondise juhatusel liige. Ühel pühapäeva õhtupoolikul külastasid meid proua ja härra Trett, kes avaldasid soovi, et nende lastele võimalduks eesti keele õppimine täienduskooli raames, ja neil oli teada ka teisi asjast huvitatud lastevanemaid. Ühtlasi tegid na mulle kui endisele eesti keele õpetajale ettepaneku alustada õppetööga. Kuna mul mu esimesel kahel siinviibimisaastal ei võimaldatud töötada mu kutsealal, siis oli eesti täienduskooli küsimus südamelähedane ja nõustusin meeleldi.

10. juunil 1950.a. alustasin õppetööd. Tol ajal ei olnud Adelaide Eesti Seltsil kindlaid ruume, juhatusel koosolekud toimusid erakorterites, suuremad üritused üüritud saalides. Täienduskooli asukohaks sai meie väike toake Põhja-Adelaide pargi ääres. Õppetunnid toimusid ülenädalati laupäeva hommikutel. Esimeseks õppetunniks kell 10-11 oli eesti keel ja grammatika, vahetund veedeti pargis mängides, ja teiseks tunniks oli lugemine, luuletuste õppimine ja laulmine. Algul oli meil puudus õpikutest. Olin Saksamaalt kaasa toonud Meie Emakeele, mõned algkoolilugemikud ja Kooli Leelo, ja ka õpilastel oli neid. Kooli esimestel tööaastatel ei olnud ka A.E. Seltsil võimalik meid õppevahendite osas abistada.

Kooli alguspäevadel oli õpilasrühm umbes 10-liikmeline, aasta lõpuks oli õpilasi 16, nimelt: Märt ja Priit Hennoste, Maia, Viktor ja Tiit Trett, Maie Talmet, Ilmar Meos, Ilmar ja Ülo Kivimurm, Eva ja Mall Potral, Ilma Kolk, Saima Altmäe, Tiina Allika, Sven Kuusk ja Rain Papli.

Erinevate vanuste tõttu tuli õpetamist teostada rühmades, selles tuli mulle appi Endel Haas.

Õppeaasta lõpul korraldasime kooli jõulupuu Põhja-Adelaides Tynte St. ühes väikeses kirikusaalis. Lapsed esinesid laulude ja ettekannetega, jõuluvana jagas kingitusi ja majandusliku külje eest hoolitses äsjamoodustatud lastevanemate komitee, esinaiseks pr. L.Trett.

Järgneval aastal suurenes kool 8 õpilase võrra - Milvi Sigus, Imbi Uudre, Gisela Pinnar, Anne Allase, Katrin ja Piret Saral, Peeter Kopli ja Riho Lauri. Kuigi mõned õpilased olid koolist eemale jäänud, ei suutnud meie väike toake kooli enam mahutada ja oli hädasti suuremaid ruume vaja. Hiljuti loodud Good Neighbour Councili asukohaks oli praegune R.A.A. hoone Hindmarsh Sq. ääres, sealset kohvikusaali kasutas Eesti Seltsi juhatus koosolekuteks, ja keldrikorral väikestes loenguteruumides sai täienduskool uue asukoha. Õpetus toimus ülenädalati, ja teise kutselise õpetajana tuli kooli prl. Mall Veer, kes Woodside'st selleks puhuks nõustus Adelaidi sõitma. Eesti Selts abistas kooli õppevahendite muretsemisel ja ruumide üüri tasumisega. Koolitöö jätkus paremates tingimustes ja süstemaatilisemalt. Korraldasime emadepäeva samades ruumides aktusekorras, kõne ja ettekannetega.

Samal aastal asus tööle Adelaide Eesti Luteri kiriku pühapäevakool, mis ka töötas laupäeviti ja samal ajal kui täienduskool. Töö edukuse huvides olnuks vajalik koolid liita, kuid nõuti kategooriliselt, et õppetöö toimuks kirikumajas Allenby Gardens'is. Mina ja mitmed lastevanemad ei nõustunud täienduskooli linnatsentrumist äraviimisega ja läbirääkimised koolide ühendamiseks jooksid ummikusse. Õppeaasta lõpul, kui olime lõpule jõudnud kooli jõuluõhtu ettevalmistusega, teatas mulle lastevanemate komitee nende otsusest koolide ühendamisest, seetõttu mina ja mu mees loobusime koolitööst. Kooli juhatamine jäi prl. Veeri õlgadele ja uue õpetajana nõustus lahkesti appi tulema pr. Hilda Hennoste.

Kahekümne aasta jooksul on Adelaide Eesti Täienduskooli õpilasperre kuulunud üle saja eesti noore, neile kõigile on kool püüdnud anda osakest Eestist kaasatoodud vaimsetest varandustest, mille peamiseks vahendajaks ja võtmeks on eestluse omapära ja eesti keel. Paljud neist endistest õpilastest on elus edukalt edasi jõudnud ja ise ka lastevanemad. Teadmine, et eesti kool on suutnud nende arenemist ja edukust mingil määral abistada nende vaimuilma rikastamise ja mitmekesistamise näol, oleks Adelaide Eesti Täienduskooli arvukale õpetajasperele parimaks tasuks ja tunnustuseks tehtud töö eest.

Õie Haas.

Täienduskooli koor. Jõulud 1959.
Juhatab täienduskooli õpilane Arvo Buck.

Täienduskooli õpilased aastal 1960.

ADELAIDE EESTI TÄIENDUSKOOList.
 1961 - 1967

Peatudes hetkeks Adelaide Eesti Täienduskooli kahekümnenda aastapäeva künnisel, pöördub pilk tagasi aastaile, mis veerenud ajamerre.

Meenub aeg, kus kodutu ümberasujatena võõral maal võõrastes, tundmatutes oludes, püüdsime teha kõik, et rajada tuleviku lastele, kel samuti tulid ületada igasugused raskused.

Et säilitada lastele nende emakeel ja rahvus, selleks asutati täienduskool, kuhu koguneti igal teisel laupäeval. Üheks täienduskooli asukohaks oli Y.W.C.A. poolpime, vaheseintega pisiruumideks jaotatud keldrikord, kus lastel tuli püsida hiirvaikseina, et mitte segada teistes ruumides asetleidvat tegevust.

Meenuvad ka õpetajad ja õpilased, kes nüüd, aastate möödudes on küll kadunud silmapiirilt, ent täienduskooli päevil rajatud sõprus ja sidemed ei ole mitte katkenud.

Aastatega on paljugi muutunud meie elus. Praegused täienduskooli õpilased, kes juba siin sündinud, ei valda oma emakeelt enam nii soravalt, nendele on emakeel muutunud võõrkeeleks.

Sellest olenedes ei ole täienduskooli osatähtsus mitte vähenenud, vaid vastupidi, suurenenud, täites lünkaid, siludes ja täiendades õpilaste sõnavara.

Nagu vanasti täienduskooli algaastail, nii ka praegu on õpilastel täita olnud oluline osa meie tähtpäevadel ja rahvuslikkudel üritustel, ning alati on nende esinemised meile valmistanud suurt rõõmu, täitnud meie südamed uhkustundega.

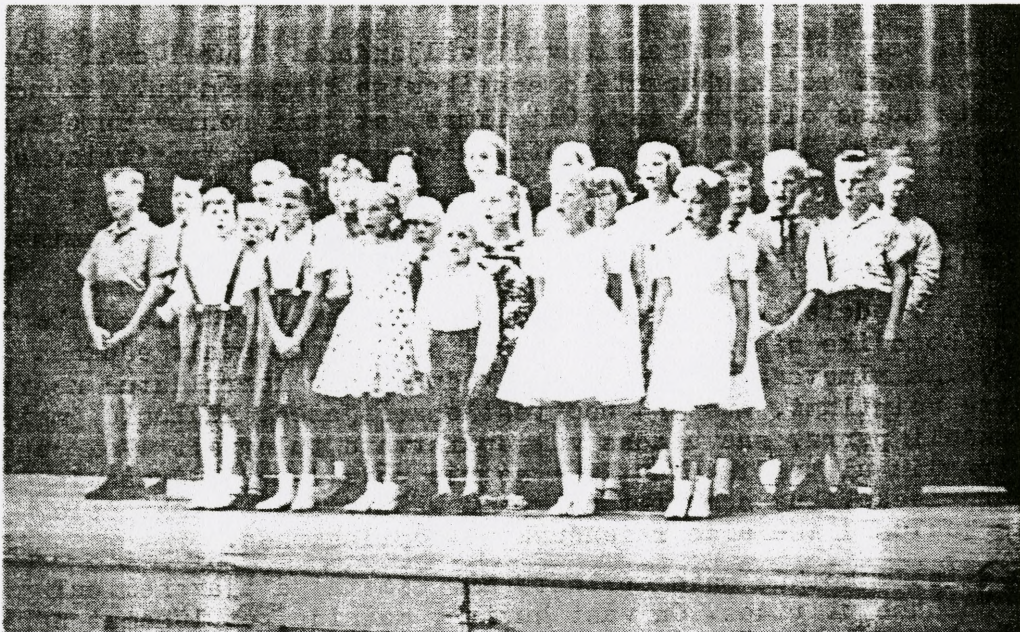
Meie loodame, et meie lapsed sammuvad edasi täienduskoolis alatud teed, kandes rinnus sädet, mis seal meie esivanemate pärandina hõõgumas, sest nendest oleneb meie rahvusgrupi tulevik.

Hilda Hennoste

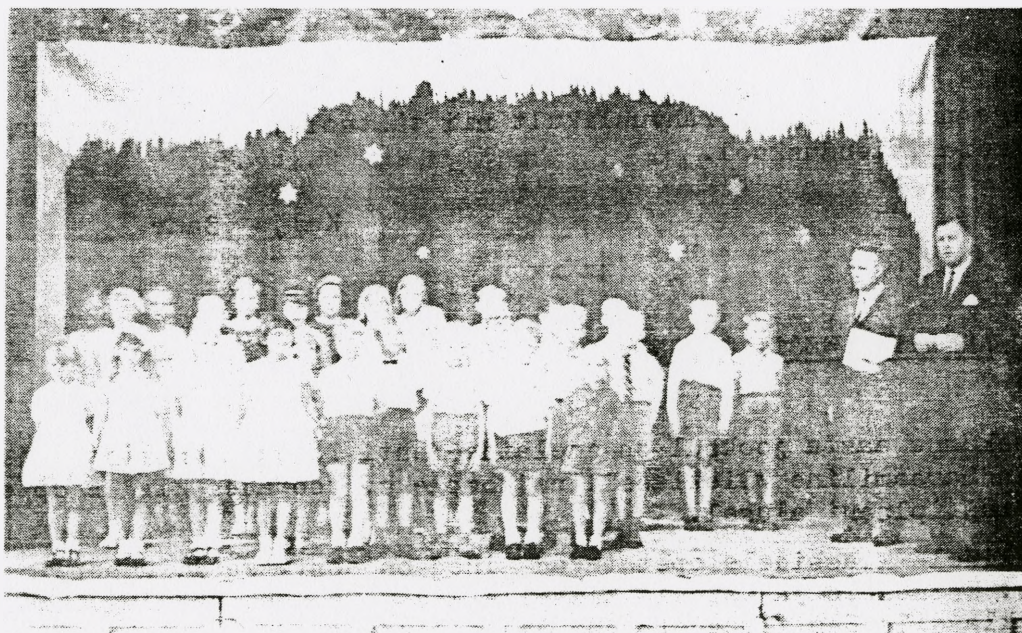
- - - - -

1 9 6 1 - 1 9 6 7

Kooli algaastatega võrreldes oli kool oma iseloomult ja koosseisult tunduvalt muutunud. Kuna varemalt olid õpilaskonna moodustanud noored kes olid sündinud väljaspool Austraaliat ja omasid korraliku eestikeelse alghariduse alged, siis nüüd õpilaskond koosnes noortest kes olid sündinud Austraalias ja kelle emakeele oskus oli väga ebaühtlane. Võiks öelda, et 50% uutest õpilastest ei

Täienduskooli koor lauluhoos.. Jõulud 1962

Õpilased tunnistuste ootel. Jõulud 1965.
Tunnistustega seisab Täienduskooli juhataja hr. K.Saar
Kõneleb A.E. Seltsi esimees hr. H.Lomp.

suutnud end oma emakeeles rahuldavalt väljendada. Suurel osal polnud mingeid kogemusi või kokkupuuteid eestikeelse kirjasõnaga. Täienduskool seisis uudse olukorra ees. Oli ilmne, et tuli senist õppekava muuta, kohendada. Siiski püüdes jätkata vanem loodud traditsioone ja norme.

Otsustati panna pearõhk noorte eestikeelse eneseväljendamise oskuse arendamisele, nii kõne kui ka kirjakeeles.

Tagasi vaadates võiks rahuldusega öelda, et meie Täienduskool oma tagasihoidlike sihtide saavutamisel oli rõõmustavalt edukas. Näiteks võiks nimetada ajaleht "Meie Kodu" poolt korraldatud noorte kirjandite võistlust, kus 3/4 noortest osavõtjatest kuulusid meie Täienduskooli perre, saavutades väljapaistvaid tulemusi. Või ehk üle Austraalia ulatuslik skautlike noorte võistlused kodumaa ja emakeele tundmiseks, kus samuti tähelepanu vääriv arv esikohtadele tulijaid kuulusid Adelaide Täienduskooli õpilaskonda.

Arvuliselt kõikus meie õpilaste arv nimetatud ajavahemikul 24 - 30 õpilase piirides. On vast huvitav mainida, et lühemat aega kuulus õpilasperre ka üks Soome päritoluga noor.

Täienduskooli töö läbiviimine lasus tol ajavahemikul järgnevate õpetajate õlul:- pr. L.Juhanson, pr. Ö.Haas, pr. A.Leht mets, pr. E. Lindsaar, pr. L.Palm, prl. L.Allik, prl. H.NÜÜd, hr. A.Kuurmaa, hr. J. Aarik, hr. J.Saar, ja hr. K.Saar (koolijuhataja). Lühemat aega pr.H.Lomp, pr. M.Männik, pr.E.Peenmaa, pr.E.Aarik, pr. M.Pruul ja hr. A.Fruul.

Eelpool loetletud nimede hulgast vääriks esiletõstmist prl. H. NÜÜd ja L.Allik. Seda just seetõttu, et nimetatud noored olid äsjased täienduskooli lõpetajad. Nende kaasabi, täis nooruse indu ja energiat oli ülimalt teretulnud ja hinnatud. Oli julgustav näha tublisid noori kätt külge panemas meie, rahvuslikult nii tähtsale, ettevõttele nagu seda on meie Täienduskool.

Kaljo Saar.

xxXxx

ADELAIDE EESTI TÄIENDUSKOOL TÄNA JA HOMME.

1970 - -

Kahekümne aasta jooksul on Adelaide Eesti Täienduskoolist kujunenud kindlاراamiline viieklassiline kompleks, töötades kindla õppekava ja tunniplaani alusel.

Kõikidele klassidele õpetatavad ained on eesti keel, usuõpetus ja laulmine. Esimesele ja teisele klassile lisandub veel kodulugu, kolmandale klassile Eesti maadeteadus ja neljandale ja viiendale klassile Eesti maadeteadus ja ajalugu.

Kooliaasta pikkus on 23 - 24 koolipäeva, koolipäeva pikkus on 3½ tundi. Kooliaasta lõpul toimuvad katsed pea kõikides ainetes ja

Täienduskooli õpilas- ja õpetajaskond aastal 1967.

Täienduskooli õpilas- ja õpetajaskond aastal 1970.

eesti keele erikatse kas Austraalia Eesti Seltside Liidu poolt esitatud kavade kohaselt või kooli õpetajaskonna poolt koostatult.

Õpikuid on hetkel küllaldaselt tänu Austraalia Eesti Seltside Liidu ja Adelaide Eesti Seltsi toetusele nende muretsemisel. Tabelitest ja kaartidest tuntakse aga puudust. Kooli sisemist majandust korraldab kooli lastevanemate komitee, mille ettepanekul on kahel viimasel aastal õpetajad olnud tasulised.

Nagu algaastatel, nii ka nüüd, on emadepäeva ja lastejõulupuu kava korraldamine langenud täienduskooli õlgadele ja täienduskooli õpilasi võib näha neil üritustel kas deklameerimas, laulmas lastekooris või esinemas lühinäidendis. Viimaseil aastail on kujunenud lastejõulupuu samuti ka kooli lõppaktuse ajaks, mil jagatakse õpilastele tunnistusi ja auhindu.

Koolis on 1970. aastal 21 õpilast ja õpetajatena tegutsevad Elfriede Buck, Evi Tabur, Ruth Auväärt, Johannes Aarik, Juho Taimre ja Valdek Kangur. Laulmise õppimisele ja ettekannetele aitab kaasa muusikalise saatena Ella Aarik. Koolitöö toimub Adelaide Eesti Majas ja selleks kasutatakse ruume nagu nad selleks just vabad on. Enamuse ajast on kasutamisel kaks alumist väiksemat ruumi ja teise korra väike saal, kuid on olnud ka kordi kus lava on pidanud klassiruumi osa mängima.

Raskusi on eestikeelse õpetamise ja õppimisega palju, sest sageli ei ole kodust kaasa toodud emakeele põhi küllalt tugev ja tunduvalt rohkem abi oleks vaja eestikeelsest kodust. Kõikidele raskustele vaatamata on õpilased teinud tõhusat tööd ja lootus jääb meiega, et sellest tehtud tööst ka tulevikus noortele endile kui ka eestlastele paguluses kasu on.

Oleme jõudnud ajavahemikku oma teel kaugel kodumaast, mil võibolla korraks seisatame ja heameelega vaatame tagasi tööle, mida on juba kaks aastakümnet tehtud ja mille vilja me tihti endi ümber näeme, seda kas või noorte poolt kaasa mängitud pikemates näidendites jne.

Täienduskool on olnud see algrakuke, mis on aluse pannud praeguse Adelaide Eesti nooruse kokkukuuluvuse tundele ja loodame, et ta selleks jääb ka tulevikus.

Kuid mida me näeme siis tulevikus? Kui me pessimistlikult ei taha tulevikku vaadata, siis võibolla on parem seda üleüldse mitte teha, vaid jääda lootma, et järgmise kahekümne aasta jooksul kõik eelnenu kordub ja me võime samu sõnu uuesti korrata.

Loodame seda, sest ehkki meie sihid ees kaovad udusse millest võimatu läbi näha, siiski tee on meie jalge all ja edasi me sellel rajal kõndima peame oma rahva, oma kasvava nooruse ja meie endi pärast.

Valdek Kangur.

EESTI KEEL JA EESTI NOORUS PAGULUSES.

Keel on rahva kõige kallim parandus.
Keel on see, mis rahva rahvaks teeb:
Ta varjab lõpmatult väge ja pühadust oma sees
Keel ja mõistus käivad käsikäes, sest keel
on avalikuks saanud mõistus.

C.R. Jakobson.

Meie suurim ülesanne paguluses, meie kohustus ikkes viibiva kodumaa ja rahva vastu on eesti keele, kultuuri ja traditsioonide säilitamine, edendamine ja edasikandmine.

Üle kogu maailma on jätkunud meie väikesest rahvakillust. Kõigis neis asukohtades sirgub uusi eesti noori, kasvab uus eestlaste põlv, keda ootab kord vabana meie põline isade maa.

Rahvus ja keel on lahutamatud. Ei saa olla eesti meelt eesti keeleta, ei saa tekkida rahvustunnet, ega rahvuslikku uhkust vahenditu kontaktita oma kultuuriga. Me keel ja traditsioonid on tihedalt ühendatud meie rahva aasta-tuhandete jooksul kujunenud vaimulaadiga, mida võõras keel ei muuda aasta-kümnete ega sadade jooksul.

Jõud, mis meie rahvast hävitada ja alla suruda on püüdnud, ei ole suutnud kõige muu kõrval ometi meie keelt röövida. Emakeel on see, mis meid, eestlasi koos hoiab ja jälle üheks pereks liidab. Keel on rahvast ühendavaks sidemeks nii ruumis kui ajastus - minevikust tulevikuni.

Kõige suurem oht keelele peitub hoopis meis endis ja nimelt siis, kui selle tarvitus ja harrastus meis lõtvub ja kui meie oma noortele ei ole võimelised oma emakeelt edasi pärandama.

Eesti noortest kasvavad täisväärtuslikud inimesed, olgu siis Aust-raalia, või mis tahes maa kodanikena ainult siis, kui arvestatakse päri-vuslike eeldustega ja kasvatatakse neid eestlastena - eestlasteks! Olgu see meie, vabaduses viibiva eesti vanema kõikumatuks eesmärgiks! Sest laps, armas eesti vanem, õpi sinu eeskujust! Olgugi, et eesti noor kasvab üles kahes ühiskonnas, pole see temale takistuseks eestluse vil-jelemisel, sest eesti koolid, kirikud, noorte organisatsioonid on alati ta teenistuses.

Perekonnast päritud tugevad rahvuslikud traditsioonid ja põhimõtted ning keele valdamine annavad aluse tugevale isiksusele. Vanemad, kes pühitsevad rahvuslikke tähtpäevi kodus, tehes neist piduliku sündmuse; kes selgitavad oma lastele, miks meie läheme eesti kooli ja kirikusse, miks aktusele, miks loeme eesti ajalehte, miks kanname rahvariideid; vanemad, kes pidevalt oma lastega räägivad eesti keelt; vanemad kelle kodudes on eesti raamat, kunst ja muusika, kes kasutavad eesti rahva omapära, et si-sustada oma kodusid, kes abistavad kaasmehelasi nii jõu ja nõuga - on vanemad, kes kannavad rahvusluse püha tuld oma südames ja kodudes - ning neile anname au!

Meie auväärne president K.Päts pühendas eesti noortele suurimat

tähelepanu, kelles ta nägi sirguvat vabade eestlaste uut väarikat põlve. Andku meile kindlust ja tuge meie rahvuslikus kasvatustöös tema poolt lausunud mõtted:

"Midagi pühamat, kallimat, ilusamat ja armsamat ei suuda meie mõttelend ette kujutada, kui seda on meie isade maa siin tõsise mere kallastel.
Temale olgu pühendatud meie südame puhtamad tunded, meie mõistuse võidud, meie tahtejõu sitkus. Tema õnneks oleme valmis ohverdama kõik."

Elfriede Buck.

Järeldused.

Kui ma 1970 aastal Adelaide Eesti Täienduskooli 20 aasta mälestusalbumis ilmunud kirjutises "Adelaide Eesti Täienduskool täna ja homme 1970 - - " avaldasin lootust, et kõik eelmine veel kordub, et kool veel kahekümneks aastaks veel püsima jääb, siis oli raske aimata, et juba järgmise viie aasta pärast see kool oma ukseid sulgeb.

1971 aastal oli veel koolis 24 õpilast, keda õpetasid 6 õpetajat ja koolitöö käis ettevalmistatud kavade kohaselt, katsetega aasta lõpul, emadepäeva ja jõulupuuga aasta kestel nagu aastaid enne seda.

1973 aastaks oli õpilaste arv kahanenud 16 peale ja nende järele vaatas 5 õpetajat. Töö edenes ikka endisel alusel.

1974 aastal oli 12 õpilast; esimene klass puudus. Pühitseti emadepäeva ja oli jõulupuu, kooli lõpetasid 5 õpilast.

Lastevanemate koosoleku 12.10.74 protokollis kirjutab tolleaegne lastevanemate komitee esinaine Ene-Mai Reinpuu aga järgmist:

"Järgmisel aastal on kooli õppetöö jätkumine kahtlane, kuna uusi lapsi ei ole praegu teada juurde tulemas ja endiste lõpetamisega ja muidu lahkumisega jääks kooli ainult 5 last. Ka ei ole momendil kellegilt nõusolekut õpetajaks tulekuks."

Kool siiski algas tööd 1975 nelja õpilasega viiendas ja ühega kolmandas klassis. Õpetas Ene-Mai Reinpuu. Kool töötas kuni 27 septembrini 1975 mis oli Adelaide Eesti Täienduskooli viimane koolipäev. Jagati tunnistusi ja kool läks tähelepanematult, ülsusele teadmatult, hingusele.

Kolmeklassiline uus koolihoone Eesti Maja suel jäi suuremalt osalt kasutamata. Hetkel on üks ruum skautlike noorte ja üldiselt noorte kasutada, kaks klassiruumi on Eesti Maja ladudeks.

Kuna oli näha kooli hingusele minekut, siis moodustati enne kooliealistest lastest 1975 aastal lasteaid pr. Johanna Tennosaare juhatusel. Siia kogunes üheksa last, kes töötasid kuni 1979 aastani. Siis aga laste kohustused muudel

aladel - sport jne. ei andnud neile enam võimalust laupäevahommikuseks kooskõimiseks ja lastevanemate koosolek 1979 aasta lõpul otsustas ka selle ettevõtte lõpetada, enne kui sellest oleks jällegi kool saanud. Kaks õpilast hellakestena gaidide liikumisega õhinenud õppisid oma gaidliku töö kõrval eesti keelt, ajalugu jne. edasi pr. Laine Johanson'i juhtimisel veel aastaid.

1979 aastal pandi alus samuti ka n.n. Eesti Keele grupile. Noorema generatsiooni soovil kutsuti kokku grupp noori 15-30 aasta vanuses, kes eesti keelt edasi õppisid ja oma vahel kõneldes püüdsid keele kasutamist arendada. Selles grupis oli 15 liiget. See Eesti Keele Grupp töötas kuni 1981 aastani, kokkusaades laupäeviti igal teisel laupäeval Eesti Majas. Tööd koordineeris Valdek Kangur.

1981 aastal võttis see grupp oma ülesandeks eestikeelsete raadiosaadete produtseerimise Adelaide'is ja moodustati Adelaide Eesti Raadio Komitee, mis on selle nime all senini töötanud. Selleks, et see teoks sai võime tänada Adelaide Eesti Täienduskoolis antud tõuget, tägapõhja.

Ei ole näha, et Adelaide täienduskool niipea, kui kunagi, jällegi ärkab. Huvitav on vaid nentida, et Sydney's on see ärkamine toimunud ja Sydney täienduskoolis on võibolla rohkem õpilasi kui seal neid varem on olnud või vähemalt sama võrdselt. Võib ju Adelaide'iski imesid juhtuda.

Valdek Kangur

Adelaide 1987

ADELAIDE EESTI TÄIENDUSKOOI JA LASTEIAA ÕPILASED 1950 1979

1. Aab, Martin	1967, 70-71	23. Idol, Peeter	1959-64
2. Allik, Tiina	1950	24. Jalast, Lea	1954-60
3. Allik, Ene	1958-62	25. Jalast, Helve	1963-67
4. Allik, Lea	1958-62	26. Jalast, Arved	1964-68
5. Allase, Anne	1951-54	27. Janusauskas, Maria	1958-60, 62
6. Alex, Rita	1960	28. Johanson, Allan	1962-67
7. Altmäe, Saima	1950-54	29. Johanson, Robert	1962-66
8. Aisatullin, Ann	1961-64	30. Kald, Hele	1955-58
9. Auväär, Katri	1970-74	31. Kald, Linda	1962-67
10. Briedis, Aija	1962	32. Kald, Tiina	1971-75
11. Briedis, Edgar	1962	33. Kalle, Karl	1959-63
12. Briedis, Lemmi	1964-67	34. Kangur, Mati	1959-63
13. Buck, Arvo	1955-60	35. Kangur, Toivo	1965-70
14. Buck, Karl	1967-71	36. Kennik, Anne	1962-66
15. Haas, Lilli	1962, 66	37. Klaar, Kirsti	1952-58
16. Helm, Peeter	1963-68	38. Kirkman, Rita	1959
17. Heint, Toomas	1956-57	39. Kirss, Mari-Anne	1961-65
18. Hennoste, Märt	1950-51	40. Kirss, Eric	1964-76
19. Hennoste, Priit	1950-53	41. Kirss, Andrew	1964-68
20. Härm, Tiit	1959-63	42. Kirss, Mati	1966-68
21. Härm, Viive	1955-58	43. Kivimurm, Ulo	1950-51
22. Härm, Olev	1963-67	44. Kivimurm, Ilmar	1950-51, 54-56

45. Knapstein, Imbi	1975-78	97. Olvet, Aarne	1953
46. Kolk, Ilma	1950-51, 54-56	98. Oks, Ene-Mai	1959-60
47. Koldits, Madis	1958	99. Oks, Jaan	1961
48. Koldits, Tiit	1958-60	100. Oks, Jaak	1961
49. Kopli, Peeter	1951-52	101. Palm, Linda, Kai	1960-62
50. Kuik, Linda	1963-67	102. Palm, Tiina-Mai	1960-63
51. Kuningas, Anu	1954-60	103. Papli, Rain	1950, 53-55
52. Kuningas, Liis	1958-60	104. Pavlovski, Peeter	1962
53. Kuuse, Ingrid	1968-71	105. Peel, Heikki	1959
54. Kuusk, Sven	1950, 54-55	106. Peenmaa, Pille	1975-79
55. Kuvari, Kersti	1958	107. Peljo, Kalle	1953-54
56. Kurvits, Mati	1967	108. Pein, Mailla	1954-55
57. Kõiv, Marju	1959	109. Pein, Dagmar	1954-55
58. Laan, Robert	1953-55	110. Pere, Kõlliki	1956-58
59. Laan, Peeter	1953-55	111. Pinnar, Gisela	1951-52
60. Laete, Hannes	1970-74	112. Potral, Mall	1950-53
61. Laide, Krista	1957-59	113. Potral, Eva	1950-53
62. Laide, Leppo	1962-66	114. Porss, Linda	1967
63. Lauri, Riho	1951-52	115. Porss, Silvia	1967, 70-71
64. Leepere, Rain	1952-54	116. Porss, Mati	1967
65. Leepere, Karin	1952-56	117. Puksand, Monica	1968
66. Lindsaar, Mari	1958	118. Puksand, Robert	1968
67. Lindsaar, Junts	1959	119. Pruul, Vaike	1953
68. Lindsaar, Jaan	1959-62	120. Pruul, Hendrik	1953
69. Lomp, Aime, Reet	1961-67	121. Põld, Anne	1959
70. Lomp, Andres	1970-74	122. Põllusaar, Tiit	1953-54
71. Lomp, Tiina	1966-71	123. Põvi, Hillar	1964-69
72. Luur, Ann	1954-55	124. Põvi, Mari-Anne	1967-69
73. Lutterus, Maie	1957	125. Rahumäe, Kõlliki	1954-60
74. Lõoke, Anu	1958-60	126. Rahumäe, Vello	1958-63
75. Maasing, Malle	1957	127. Raimet, Merike	1955
76. McFadyen, Malcolm	1958-59	128. Ranniko, Jaan	1975-79
77. Meos, Peeter	1957-62	129. Ranniko, Peeter	1958-60
78. Meos, Ilmar	1950-54	130. Ranniko, Hillar	1960-64
79. Metsla, Lea	1968-72	131. Raud, Eva	1972
80. Mere, Rein	1952-54	132. Raud, Tarmo	1972
81. Murro, Aili	1956-60	133. Reigo, Anne	1959-63
82. Muttik, Peeter	1960-63	134. Rehe, Ulle	1953-55
83. Milevski, Olav	1952	135. Reinpuu, Vello	1972-75
84. Männik, Alar	1961	136. Reinpuu, Indra	1970-73
85. Männik, Anne	1968	137. Rohtla, Tarmo	1968-72
86. Nugis, Helve	1959-61	138. Rõestas, Andres	1970-74
87. Nõu, Kaljo	1961-65	139. Saar, Madis	1965-70
88. Nõu, Silvi	1964-69	140. Saar, Kai	1961-67
89. Nõu, Vello	1959-64	141. Salu, Kaili	1975-79
90. Nõu, Ingrid	1966-69	142. Salu, Michail	1968-71
91. Nõud, Helga	1954-56	143. Salu, Vivi	1968-73
92. Nõud, Tiit	1954-57	144. Salupalu, Marika	1962-64
93. Olesk, Martin	1970-72	145. Saral, Piret	1951-54
94. Olesk, Raymond	1973-74	146. Saral, Katrin	1951-54
95. Ollino, Toomas	1954-56	147. Sark, Ena	1954-56
96. Olvet, Merle	1957-61	148. Sark, Raivo	1954-56

149. Sarap, Leena	1959-62	169. Tiivas, Kustas	1959-63
150. Sarap, Olev	1959-62	170. Toose, Helga	1953-54
151. Savenis, Ingrid	1963-66	171. Trett, Maie	1950-52
152. Semenov, Imbi	1971-75	172. Trett, Viktor	1950-54
153. Semenov, Richard	1973-75	173. Trett, Tiit	1950-56
154. Sigus, Milvi	1951-52	174. Tuul, Anne-Liis	1967-71
155. Siska, Liina	1958-60	175. Tuul, Astrid	1968
156. Siska, Rosalie	1958-60	176. Tuul, Pia	1966-67
157. Summer, Lia	1971-72	177. Tuul, Roul	1969-73
158. Summer, Linda	1971-72	178. Urb, Ingrid	1959-60
159. Suursaar, Sulev	1967-68	179. Uudre, Peeter	1959-63
160. Tabur, Mati	1970-74	180. Uudre, Imbi	1951-56
161. Tabur, Vello	1970-74	181. Uuerrand, Ulo	1958-63
162. Talmel, Maie	1950-54	182. Vardi, Avo	1960
163. Talmel, Erik	1964-70	183. Veikat, Helga	1962-66
164. Tamme, Aaron	1970	184. Veikat, Rita	1955-60
165. Tammann, Ann	1956-57	185. Veikat, Salma-Liis	1955-60
166. Tennosaar, Siiri-Kai	1975-79	186. Väinsaar, Tiit	1959-61
167. Tennosaar, Tarmo	1975-79	(Sarapuu)	
168. Tennosaar, Tõnu	1975-79	187. Väinsaar, Anne	1959-60
		(Sarapuu)	
		188. Väinsaar, Douglas	1959-60
		(Sarapuu)	
		189. Värtto, Kaisu	1962

ADELAIDE EESTI TÄIENDUSKOOLI JA LASTEAIJA ÕPETAJAD 1950-79

1. Haas, Üie	1950-52, 62-63	20. Lomp, Helga	1962, 1968
2. Veer, Mall	1951-55	21. Nõud, Helga	1965
3. Hennoste, Hilda	1953-60, 67-68	22. Allik, Lea	1966
4. Torn, Mihkel	1953-57	23. Kadaja, Maie	1966
5. Välva, Karl	1955	24. Buck, Elfriede	1967, 68-74
6. Kuuringas, Eleanore	1955-61	25. Tuul, Helve	1967
7. Hennoste, Mihkel	1957-60	26. Aarik, Johannes	1964-75
8. Saar, Jaan	1960, 64-66	27. Puksand, Mare	1968
9. Olvet, Linda	1960-61	28. Metsla, Eva	1968
10. Männik, Marta	1960, 66	29. Pruul, August	1968-69
11. Saar, Kaljo	1961-66	30. Taimre, Juho	1969-70
12. Lehtmets, Ann	1961-63	31. Tabur, Evi	1970-74
13. Palm, Laine	1959-61	32. Auvärt, Ruth	1970-74
14. Lindsaar, Elise	1961-62	33. Lomp, Aime	1971-73
15. Aisatullin, Helve	1961	34. Laete, Linda	1974
16. Kangur, Valdek	1961, 67, 70-71, 79	35. Reinpuu, Ene-Mai	1974-75
17. Peenmaa, Ane	1962, 68	36. Kuik, Linda	1974
18. Johanson, Laine	1962-67	37. Tennosaar, Johanna	1975-78
19. Kuurmaa, Arnold	1962-63	38. Salu, Vivi	1979
		39. Kangur, Monica, Kay	1979

ADELAIDE EESTI TÄIENDUSKOOI JUHATAJAD 1950-70

1. Haas, Üie	1950-52
2. Veer, Mall	1953-55
3. Hennoste, Hilda	1955-60
4. Kuningas, E.	1961
5. Saar, Kaljo	1962-66
6. Kangur, Valdek	1967, 71
7. Hennoste, Hilda	1968
8. Buck, Elfriede	1969-70, 72-74

Täienduskooli õpilastele laulu õpetamisel ja lauluga esinemisel on kaasa aidanud:

Pruul, Meta - koorijuhina

Kukk, Veera, Palm, Laine ja Aarik, Ella - muusikalise saatega.

Nimekirjad koostanud A.E.S. "Teataja" ja kooli pöevaraamatute põhjal -
- Mihkel Hennoste.

Täiendanud - Valdek Kangur - 1987

Toimetanud:	Valdek Kangur
Materjalid kogunud:	Osvald Talmel
Trükk:	Iivo Tuul
Fotod:	Karl Kald